

[Undervisningsministeren.]

glemme, at hvis loven udsættes et år, betyder det også, at disse børn heller ikke, når de nåede 7. klasse, havde ret til at få andel i sprogundervisningen. Det ville være en meget betænkelig sag, om vi her skulle tage skridt til, at noget sådant skulle ske, og jeg tror, at forældrene til de børn, der her er tale om, meget ville beklage, om vi ikke skulle kunne tilbyde børnene denne mulighed nu. Der er rundt omkring i landet en voksende forståelse for det rimelige og hensigtsmæssige i, at de flest mulige får lagt et grundlag i et fremmedsprog, som de kan have fordel og glæde af i den kommende tid, der sikkert i stigende grad vil medføre kontakter ud over landegrænserne. Det forekommer mig, at der her er et argument, som man ikke kommer uden om, og jeg kan ikke se, at den omstændighed, at der er vanskeligheder i en del landkommuner, skulle berettige til eller rimeliggøre, at man foretog en udsættelse af lovens ikrafttræden.

Der mangler bøger tilrettelagt efter den nye form, sagde det ærede medlem. Ja, det gør der. Men tror det ærede medlem da virkelig, at vi pr. 1. august 1960 vil have de ønskede nye bøger? Selv om det nedsatte læseplansudvalg nok så meget fremskynder sit arbejde, vil det ikke være muligt. Vi kan ikke regne med, at vi på en bestemt dato over en bred front kan udskifte skolens lærebøger. Så let går det ikke med at udarbejde de nye synspunkter i en pædagogisk form.

Der er også et andet forhold, vi må tage i betragtning, og det er det økonomiske. Jeg tvivler stærkt på, at det ærede medlem vil tiråde kommunalbestyrelserne rundt om i landet, at man på én gang skulle kassere en væsentlig del af de skolebøger, man i øjeblikket har. De repræsenterer store værdier, og jeg tror, vi skal være indstillet på, at man i ikke ringe omfang må slide de bøger op, man har.

Jeg vil gerne i denne forbindelse nævne, at der for nogen tid siden fra statskonsulenten for folkeskolen og seminarierne og undervisningsinspektøren for mellem- og realskolen blev udsendt et cirkulære til skolerne, hvori det meddeles, at man for så vidt angår skoleåret 1959-60 for 6. klasses vedkommende kunne betjene sig

af de læseplaner, der i øjeblikket er gældende for henholdsvis 1. eksamensmellem-skoleklasse og 1. fri mellem-skoleklasse. Det understreges i cirkulæret, at man under alle omstændigheder måtte optage et fremmedsprog på planen. De skoler, hvor man på grundlag af de nye bestemmelser om afrunding efter 7. skoleår ønsker forandringer, er naturligvis velkomne til at foretage sådanne, og det bliver så disse skolers opgave ved hjælp af de bestående lærebøger at finde det stof frem, som det her vil være naturligt at beskæftige sig med. Det er min opfattelse, at man ved at give skolerne denne frihed til i overgangstiden at handle, som man finder det mest hensigtsmæssigt, også vil muliggøre, at man kan klare den foreliggende opgave. Større og vanskeligere er denne opgave ikke.

Det er min opfattelse i modsætning til det ærede medlem hr. Poul Thomsens, at det ville vække megen bekymring mange steder i landkommunerne, dersom vi nu skulle skride til en udsættelse af loven. Der arbejdes mange steder med megen iver og stor kraft på at få de nye bestemmelser ført ud i livet, og der er en interesse for skolens gerning, som man ikke har stødt på i mange år. Det er denne interesse, vi skal påkalde i stedet for, som det ville ske ved en udsættelse, at neddæmpe den. Jeg mener derfor ikke, at der i de argumenter, der er fremført af det ærede medlem hr. Poul Thomsen, findes grundlag for, at vi skulle tage et så alvorligt skridt som at udsætte lovens ikrafttræden, og jeg må derfor svare det ærede medlem, at jeg agter ikke at stille forslag om noget sådant.

Det ærede medlem hr. Hougaard fremsatte i går nogle betragtninger vedrørende gruppearbejdet og gruppeundervisningen i skolen. Det ærede medlem tillagde denne form for undervisning stor betydning i skolens arbejde, og jeg kan sige, at jeg er enig heri og også enig i, at man under læreruddannelsen på seminarierne bør være opmærksom herpå. En forudsætning for, at man på seminarierne kan leve op til de krav, der her foreligger, er det, at man i folkeskolen, hvor seminarierelverne får deres praktikuddannelse, anvender gruppeundervisnings metoder. Det er mit indtryk, at der i forbindelse med den nye skolelov vil åbne sig nye, rige muligheder